

Nej det var väldigt annorlunda. Det här med Kjelle hette Tremens och var en trio som var lite som AC/DC-light, mera The Kinks-AC/DC liksom. Det finns på Spotify så det är bara att kolla upp. Jag tycker att vi hade en hel del bra låtar. Jag spelar bara bas där och sjunger alltså inte.

Hur kändes det att stå åt sidan?

Jag tycker att det var jätteskönt. Men sen är jag så kass på att spela bas, så det var nästan jobbigt. Sen sjöng jag i ett band som hette Barnes med Krill och lite annat löst thrashmetal-folk ifrån Fagersta. Det var mer snabb och aggressiv rock and roll-punk. Vi gjorde till och med en cover på Zeke. Det var roligt det också.

Det känns ju som att Skinnskatteberg och nejderna runt omkring där, Fagersta och hela den biten, det verkar ju ha funnits väldigt mycket musik där?

Hade det inte varit för den här scenen i Fagersta hade det inte funnits något No Fun At All, det är jag helt övertygad om, med Rockborgen, Bergslagsrocken och alla band som startade där.

Ni har ju spelat runt om i hela världen, finns det några band ni har spelat med som du tänker att det här måste alla lyssna på?

Det är många av de där mindre banden vi haft som förband som har blivit jättestora. Vi turnerade i Australien 2010 och hade Flatliners som förband, de var ganska okända då. Några år före det så spelade vi i Australien med The Bouncing Souls. Men sen finns det ett kanadensiskt band som heter Wolfrik som jag tycker är jättebra och otroligt trevliga snubbar. Sen även ett band vi hade med oss på senaste Europaturnén, ett australiensiskt band som heter Wolfpack. De var också väldigt trevliga.

Men blir det så att ni lyssnar mycket på de banden ni spelar med?

Om vi turnerar med dem och gör flera spelningar då gör vi det. Annars, det kan låta krasst och jobbigt, men gör vi en spelning med ett band och man är i ett pregig-mood, det går inte riktigt att ta in det då.

Överhuvudtaget då med musik, hur intresserad är du av att upptäcka nya band och ny musik?

Det är ytterst sällan som det händer. Jag har gått vidare och är ju lite till åren kommen också. Jag lyssnar faktiskt ganska mycket på klassisk musik och jazz nu. Men ibland kan det dyka upp något, som till exempel Sleaford Mods, som är sjukt bra.

Ni har ju tidigare blivit kallade Bad Religion-kopior men jag har på något sätt alltid sett er som Sveriges svar på Pennywise, hur känner du med det, lyssnar ni något på de banden nuförtiden?

Bad Religions fyra första skivor lyssnar jag gärna på, jag tycker att de är jättebra. Pennywise lyssnar jag däremot inte så ofta på.

Henka sa i en gammal intervju att Asta Kask och Strebers var era största influenser. Avtog det efter att han hoppade av då?

I och med att det är Micke som skrivit i princip all musik så är det ju hans influenser som kommer igen och visst lyssnade han på Asta och Strebers på 80-talet. Så det fanns säkert en influens där då, men inte direkt nu. Vi spelade med både Asta och Dia Psalma på Parksnäcken för fyra år sedan. Men angående Bad Religion och Pennywise, vi har ju turnerat en del med Pennywise och de är ju mer näbara om man säger så.

Jag kommer ihåg när Pennywise spelade på Hultsfred, scenväktarna tyckte ju att det var jobbigt med kidsen som var uppe och stagedivade men Fletcher i Pennywise, stor som han är, han skällde ut väktarna rätt rejält.

Det gör han ju alltid när folk inte får vara uppe på scenen. Det är ju en del av deras scenshow att folk ska komma upp och sjunga med i Bro Hymn. Om de inte får det blir Fletcher arg.

Micke skriver all musik, och visst skriver han även sångmelodierna? Hur fungerar det för dig?

I och med att det alltid varit så vet jag inget annat. Däremot kan det vara svårt ibland att sätta text till en melodi som redan finns. Men jag har väl någon sorts poetisk ådra som gör att jag kan få ihop det. Jag skriver ju alla texter och ibland är det baserat på ord som han har använt. Jag har ändå lyckats mejsla ihop det på något vis och fått mening i det.

Är det skillnad på att skriva texter nu jämfört mot förr?

Ja det tycker jag, det är svårare nu. Det blir högre och högre krav på att det ska bli bra. Första skivan så var det bara att, det här blir nog bra. Men jag har ju utvecklats som textförfattare, jag tycker att jag skriver bättre nu.

Du kanske inte skriver om samma saker nu heller som när du var yngre?

Nej, man får andra... Eller i och för sig, det är ju nästan alltid någon anti-religionlåt med på skivorna. Jag kan sitta och tänka och skriva ner idéer till vissa låtar men det blir aldrig så, den låten jag har tänkt blir ofta om något helt annat. Sen kan någon annan låt handla om det jag hade tänkt från början.

Jag har för mig att du sa i någon podd att du hade skrivit några texter i studion precis innan ni skulle köra in den?

Hela Out Of Bounds!

Blir inte det svårt då?

Jo fy fan, det är bara ångest. Jag satt och skrev på en urgammal dator utan mus så jag fick lära mig alla kortkommandon. Jag satt på nätterna och skrev sen åkte jag in till studion och sjöng men det är ju inget bra koncept. Jag kan reagera när jag ser att folk inte jobbar tillräckligt mycket med texterna. Vilket kanske inte är något fel egentligen men det är inte min grej. Jag sätter stort värde i det poetiska hantverket. Det försvinner ju tyvärr mycket när man sitter och skriver för att sedan sjunga in det bara några timmar senare och man får stå där och nästan lära sig texterna samtidigt som man sjunger. Men vi har faktiskt aldrig varit så väl förberedda som inför Seventh Wave.

Den är bra. Den tycker jag skiljer sig en del mot det ni har gjort innan. Eller egentligen, det jag menar med att ni har låtit likadant hela tiden är nog det här drivet ni har i musiken.

Det har nog mycket med Kjelle att göra, han är kontinuerlig och en duktig trummis. Han har mycket idéer om hur han ska spela.

Men vad känns viktigt för dig att få ut genom texterna?

Jag har försökt att även vad jag än skriver, att få det i någon slags annan tappning. Att jag maskerar med metaforer. Det kanske kan vara svårt för alla att ta till sig. Som med Wow And I Say Wow, den kan folk tycka är jävla trams men jag tycker att det är en jättebra text om kommersialism. Jag är ju en socialist. På Seventh Wave får kungahuset en käng, fast kanske inte så tydligt. Jag tycker att folk ska läsa texterna och försöka klura ut vad de handlar om.

Ert bandnamn, det var väl tänkt att klinga lite ikapp med Sick Of It All...

...inte nu längre, inte sedan förra sommaren.

Nej, jag tänkte på det, jag känner ju inte dig personligen men har ändå alltid sett dig som en väldigt sympatisk människa. Hur ser ni på den där incidenten nu när det har gått ett tag?

För mig är det lika jobbigt fortfarande eftersom att vi inte har rätt ut situationen. Jag vet inte riktigt hur jag ska förklara det trots att jag har försökt många gånger. Jag fick en sådan jäkla tankeställare vad det gäller den här machoattityden och blir nästan äcklad när jag ser andra band också, som Hatebreed, varför heter ni så kan jag tänka. Jag ska inte förringa det hela, men jag var väl mer en förvirrad, äldre punkare som inte riktigt förstod vad som hände sen fick jag några smällar på käften och blåmärken över kroppen. Och sedan blir jag anklagad för att vara en kvinnomisshandlare, fan vad nära jag var att bara lägga ner allting, åka till Skinningsberg och vara elektriker för att slippa all skit.

Jag förstår att det fortfarande är jobbigt eftersom ni inte rätt ut allting, men just då måste det ju ha varit fruktansvärt?

Ja, där på Punkrock Holliday, i den världen. Jag stod och pratade med Pete i The Bouncing Souls och Chris i Flatliners, sen kommer Stefan, vår basist, förbi och ber mig att komma, då har hon lagt ut den där texten. Det var helt sjukt.

Det blev ju nästan som ett drev med alla kommentarer. Jag intervjuade ju Nere På Noll tidigare till det här numret och Robin sa att han tappat allt förtroende för Sick Of It All. Den där NYHC-grejen verkar ju vara väldigt macho.

Ja, det är klart att man ska stå upp för sina kompisar, men man måste veta vad man gör också. Hela den där cancel culture-grejen är ju fullkomligt vidrig tycker jag.